

SZABOLCSI HIRLAP.

VEGYES TARTALMU HETI LAP.

MEGJELENIK MINDEN HÉTEN EGYSZER, VASÁRNAPON.

<p>Előfizetési feltételek:</p> <p>Egész évre 4 frt. Félévre 2 „ Negyedévre 1 „ A községi jegyző és tanító uraknak egész évre csak két forint.</p>	<p>Az előfizetési pénzek, megrendelések s a lap szétküldése tárgyában teendő fölszólamlások Léhnert Antal kiadó könyvkereskedéséhez (a megyeház sarkán) intézendők.</p>	<p>A lap szellemi részét képező küldemények a szerkesztő czime alatt kéretnek be- küldetni. Bérmertetlen levelek csak ismert kezektől fogadtatnak el. A kéziratok csak világos kívánatra s az illető költségére küldetnek vissza.</p>	<p>Hirdetési díjak:</p> <p>Minden háromszor hasábzott petit-sor egyszeri közlése 5 kr; többszöri közlés esetében 4 kr. Kincstári bélyegdíj fejében minden egyes hirdetés után 30 kr fizetettik. A nyilttéri közlemények díja soronkint 15 krajczár.</p>
--	--	---	---

Hirdetések: fölvételnek **Lehnert A.** könyvkereskedésében.

Előfizetésre való fölhívás.

Az 1879-edik évrnek immár vége s beléptünk az 1880-ikba.

Lapunk még csak mult novemberhó 1-jével lépett életbe; de mert az újév sok hirlapolvasóra nézve oly időpont, amely előfizetési szándékára befolyással lehet: bátrak vagyunk a közlegő újév alkalmából e megye lelkes közönségét új vállalatunkra, lapunkra figyelmessé tenni, hogy azokat is, akiket eddig nem lehetett szerencsénk előfizetőkül megnyerni, jövőben pártolóink közé számíthassuk.

Megvalljuk, hogy lapunk a legnagyobb aggodalom és kétség közt kezdte meg pályafutását nem azért; mintha talán kétségbe lettünk volna esve Szabolcsmege művelt közönségének részvéte iránt; vagy mert nem biztunk erőnkben és tehetségünkben. Nem. Inkább a rendkívüli időpont, amelyben megindult, okozá aggodalmunkat.

Hála a gondviselésnek, amely lép-teinket vezérli! Hála Nyiregyháza város és Szabolcsmege lelkes közönségének! Lapunk megküzdött a kezdet nehézségeivel.

Az aggodalmon és kétségen nem vagyunk ugyan még egészen túl; de mindenesetre több bizalommal és reménnyel lépünk át az 1880-adik évrbe,

amelytől nem csak mi, hanem az egész haza, de sőt az egész világ sokat vár, mint midőn lapunkat megindítottuk.

Adja az ég, hogy sem lapunk, sem a haza, sem a világ ne csalódjék reményében!

Volt alkalmunk tapasztalni, hogy lapunk pártolói és olvasói, az eddig oly igen divatozott személyeskedést velünk együtt elítélik; s e tekintetben eddig tanusított öntartásunk minden oldalról csak helyesléssel találkozott. Ismételve ígérjük, hogy programmunk e pontjától jövőre sem fogunk eltérni.

Lapunk eddigi számaiból meggyőződhettek olvasóink, hogy közleményeink időszerűek, helyi érdekűek és eredetiek voltak a legnagyobb részben.

Büszkeséggel hozzuk tudomásra azt is, hogy lapunkból nem egy fővárosi és vidéki lap vett át közleményt; sőt egészen önálló cikket is. Ez a legszebb elismerés-nyilvánulás, ami egy szerény vidéki lapot érhet.

Valamint kezdetben, úgy most sem ígérünk olyat, amit beváltani nem áll módunkban. Igyekezni fogunk, hogy ami keveset adunk, az jó és helyes legyen minden tekintetben.

Tekintélyes munkatársakkal nem dicsekedhetünk; de ígérjük, hogy akiktől

bármily csekélységet hozunk is, az mind élvezetes és tanulságos leend. A mi jelszavunk nem a **ki?** hanem a **mi?**

Igen természetes, hogy lapunk szellemi és anyagi erősülése a pártolás minőségétől föltételeztetik.

Kérjük azért barátainkat és lapunk pártolóit: sziveskedjenek lapunkat körükben terjeszteni s azt érdemszerű támogatásban reszesíteni.

Különösen ajánljuk lapunkat a **községi jegyző** és **tanító uraknak**, akik lapunkra 1880-ik év januárhó 1-től kezdve **egészévrre két forintjával** fizethetnek elő. E figyelmünk viszonzásaul csakis arra kérjük a tisztelt jegyző és tanító urakat, miként sziveskedjenek lapunkat körükben ajánlani s az ottani eseményekről benönket pár sorban értesíteni.

Egyébként az előfizetési feltételek maradnak az eddigiek.

Nyiregyháza, 1879. decz. 28.

A szerkesztő és kiadó.

Az újév küszöbén.

Itt állunk az újév küszöbén, a határvonalnál, amely elválasztja az óvet az újtól, az óvilágot, az újvilágrészttől.

Még látni véljük az óvilág egy-egy tájait szomorú, pusztá téreivel, és már haj-

TÁROZA.

SOHA!

(Eredeti elbeszélés.)

Lóri néni szintén nagy tisztelője volt Velényinek. Kimutatta ezt nemcsak szóval, hanem tettel is. Ahol csak lehetett, mindenütt kitüntette Velényit; de aki ezért soha sem élt vissza helyzetének előnyös voltával. Nagynéném föltétlenül bizott benne.

Egy reggel nevem napjára ébredtem föl. Midőn föluytom szememet. . . Képzeld mit pillantottam meg éjjeli asztalomon? Egy csomagot, jól lepecsételve s nekem czimezve. Lóri néni még aludt. Nem akartam fölébreszteni, de a csomagot sem tudtam érintetlenül hagyni. Kezembe vettem tehát. Nézetem a czimiratot. A kéziratot nem ismertem meg; de szivem kitalálta a küldő nevét. Velényi volt, nem is lehetett más. Ily gyöngéd, ily sajtóságos előzékeny módon csak ő tudott eljárni. Fölbontám a csomagot. Pár darab könyv, néhánydarab zenemű s egy üdvözlő költemény voltak benne. No meg pár sorból álló levél, aláírás nélkül. A levél írója csak annyit mondott hozzám: »ha kitalálta kegyed e csomag küldőjét, akkor nincs szükség az aláírásra; ha pedig nem találta ki: mire a név alatta?» Nem is kellett, aláírás annélkül is kitaláltam a nemes lelkű küldő nevét.

Miként jöhetett asztalomra eme csomag? Ezt nem tudtam megmagyarázni magamnak. Mig e kérdés fölött tanakodtam magamban: fölébredt Lóri néni is.

Elmondván neki a meglepetést, amely névnapom reggelén ért: azonnal kitalálta a küldő nevét; hozzá tevén még azt is, hogy a küldő is itt van. Egy fedél alatt pihent ő is velünk. Már lefeküdtünk, amikor megérkezett. Erzsit, dajkádát kérte meg, hogy hozza be e csomagot és tegye asztalodra de úgy, hogy te észre ne vedd. Hála égnek! úgy történt, amint ő óhajtotta. Nagynéni még azt is hozzá tette, hogy Velényi valószínűleg nem csupán tiszteletből szerezte e ritka meglepetést. Én elpirultam rá. Lóri néni mosolygott. Mit szólnál hozzá Póli, ha Velényi csakugyan úgy érezne hozzád, amint én sejttem.

Tudom is én mit szólnék. Feleltem hirtelen. Hiszen tudja Lóri néni igen jól, hogy ilyesmiről velem még egy szót sem váltott Velényi.

Attól félek Póli! hogy nem is fog váltani. Velényi szegény, de büszke. Te gazdag vagy. Ő gazdag leányt nem venne nőül.

Mig így beszélgettünk, fel is öltöztünk. Lóri néni kinézett a konyhára. Egy óra mulva már az ebédlőben voltunk. Pár percz mulva Velényi is belépett.

— Remélem kisaszszony! hogy én vagyok az első ma, aki névnapján üdvözlő kegyedet szive mélyéből. — Szólt hozzám Velényi.

— Sajnálom, mondám én; de már valaki megelőzte őt egy küldeménynyel, amely szintén üdvözlő volt.

— Ezt nem hittem volna. — Mondá Velényi. Ezután áttértünk más tárgyra.

Ekkor nap vendégünk volt. Én szándékosan hallgattam a küldeményről az nap. Elő sem hoztam. Velényi is hallgatott róla. Délután látogatást tettünk nős fivéreimnél. Estefelé Velényi haza ment. Magunkra maradtunk.

Néhány nap mulva Károly fivérem egy ismeretlen fiatal embert mutatott be néniemnek és nekem, aki mint Károly fivérem mondá, egyenesen értem jött hozzánk. Pálnay Gyula, így hívták a fiatal embert, leánynevezőben volt nálunk. Mint egy később hozzám intézett leveléből megtudtam, meg is tetszettem neki. Kifogásom nem volt ellene; de azért tudni sem akartam a férjhez menetelről. A megkérő levélben Velényiről is tett említést, aki rólam a legszebben nyilatkozott előtte. Csak egy hét mulva tudtam meg Velényitől Pálnay levelelének rávonatközö részét.

Pálnay ugyanis, fölkereste Velényit, mint házunk barátját és tudakozódott felőlem.

Én megköszöntem Velényinek felőlem tett kedvező nyilatkozatát s egyszersmind elhatároztam magamban megközelíteni Velényi érzelmeit.

Nagynéni szintén beleegyezett s épen ezért igyekezett magunkra hagyni.

landók vagyunk feledni és újból remélni.

Már átléptük a határt. Mint az utasok előveszszük az utlevelet. Nem is kell elővenni, ott van az mindegyik utas arczán,

Az egyiknek utlevele a *kétségbeesés*, a másiké a *remény*.

Az egyik utas alig bir máthaival, olysok.

A másik hóna alá szorítja kicsiny batyuját.

Egyik mindenét elvesztette az ó világban.

A másik mindenét magával hozta.

Az egyik utast levett főveggel üdvözlik a határnál az újvilág határhoz.

A másikat gorombán meglökdösik, hogy álljon félre.

Hiában az ur még a pokolban is ur, s a szegény talán még a menyországban is szegény?!

Igy volt ez mindig, és így lesz ezután is.

Ki tudja, hogy az újvilágban nem cserél-e szerepet a gazdag a szegénnyel?!

Beléptünk tehát az új, az 1880-adik évbe. Egy évvel ismét idősebbek lettünk.

Egy nagy lépéssel közeleb értünk a sírhoz.

Egy kinos év tapasztalásai, csalódásai nehezeden ismét vállainkra.

Boldogok, akik remélni tudnak, akik biznak és hisznek egy szebb jövőben!

Örökös reményben élni alacsony rendeltetés ugyan a sorstól; de reménytelenül élni nagy nyomorúság.

Avagy mi a jövő? a *holnap*?

A holnap a tegnapi újabban fényképezett arczolata, amely holnapután már halványodni, elmosódni fog.

Az élet nem egyéb, mint a *mult*, *jelen* és a *jövő* változásai.

Boldog, akinek csak *multja* van; mert már nem messze a *jövő*!

Boldogabb, aki a *jelennek* még tud örülni.

Legboldogabb az, aki a *jövőtől* nem fél, nem remeg.

Adja az ég, hogy ez újév jövő örömei feledtessék a mult fájdalmait!

(y x)

Törvényeink ferdeségei.

Alig van nemzet széles e világon, amelynek törvényei több kötetekre terjednének, mint a Magyaré. Azt is határozottan merjük állítani, hogy Európa *művelt* államai között, a Magyar állam az, amelynek törvényei a leghiányosabbak.

Merész állítás! Ezt fogják mondani erre a legtöbben; de mi azt tartjuk, miszerint az írónak elengedhetetlen kötelessége a tiszta igazságot ki mondani.

Midőn egyedül voltunk, előkerestem Pálnay levelét s megmutattam Velényinek.

Velényi nemével az elfogultságnak vette kezébe és olvasta át a levelet.

— Nagyon szép. Ily levél mindig megtisztelő egy fiatal leányra nézve. Most kegyeden a sor határozni. — Mondá Velényi, a levelet átnyujtva.

— Mindenesetre válaszolnom kell rá. Ezt tudom. De én és nagyném azt végeztük, hogy ön válaszoljon helyettünk Pálnaynak.

— Szívesen; csak azt méltóztassék megmondani, hogy igent vagy nemet írjak a válaszlevélben.

Egy kissé gondolkozni látszottam; azután hirtelen, mint a villám, felugrottam és kislétem a szobából. Az ajtónál kissé megállottam és ezt mondám vissza: amit ön akar édes Velényi.

Szerettem volna látni szavaim hatásának nyomait Velényi arczán; de nem volt bátorságom mellette maradni. Nagyném után futottam ki a kertbe, ahová azelőtt vonult volt ki.

Mikor visszamentünk Velényihez, már utrakészen volt s jelenté, hogy haza kell sietnie; csak is néhány órára jöhetett át. A választ azonban megírja és átküldi.

Ezután még egyszer jött át Velényi hozzánk két hó múlva az én kérésemre. Bár néjött volna.

A választ, mint ígérte Velényi, pár nap múlva csakugyan átküldte Pálnay részére. A válaszhoz egy érdeklődő gazdag, de a lehető legtisztább és

Mellőzve jelenleg több kötetekre terjedő törvényeink számtalan hibáit; ezélünk csupán azon egy igen lényeges ferdeség megvilágítása, amely, a legközelebb lefolyt évtizedek alatt különösen, e haza polgárainak legkevesebb kétharmad részét földönfutó nyomorulttá tette elanynyira, hogy a legnagyobb rész soha többé hasznos polgárává e hazának nem válhatik.

A leggyerebb felfogásu egyén is tudja azt az alapigazságot, hogy „homokra építeni, lehetetlen.” Ha egyszer nincs alap, ott minden építkezési fáradság haszontalan; az épület előbb utóbb, de mulhatlanul romba dől.

A magyar törvényhozás gondoskodott arról, hogy választott és kinevezett tisztviselőitől soha és semmi körülmények között fizetésükből hatszáz forintot lefoglalni ne lehessen. A magyar társadalom ezen, különben is oly igen sok előnyököt élvező osztálya részére tehát 10,000 frt. utáni 6% évi jövedelem biztosítva van.

Ez igen helyes és czélszerű intézmény. De ha társadalmunk egyik osztályának ily előnyököt biztosítunk; miért vagyunk mostohák annak többi osztálya iránt? Vagy talán nem épen oly tagja nemzetestünknek a földmivelő, az iparos és kereskedő, mint a hivatalnok?

Vajjon törvényhozóink nagyobb része megtudná-e mondani, hogy ezen elemek közül melyikre van társadalmunknak nagyobb szüksége? Alig hiszszük, hogy $\frac{3}{4}$ része megtudna e kérdésre helyesen felelni.

Mi egyszerűen bátrak vagyunk hivatkozni a „has és tagok“ ezimű mesére; mertha a tagok nem működnek, a has üresen marad, s viszont ha a gyomor nem táplálja a tagokat, ezek képtelenné lesznek a működésre.

Ezekből világos tanulságul egyéb le nem vonható mint az, hogy amint a testi szervezet csak akkor életképes, ha annak minden egyes része ép; ugy az államszervezet is csak akkor tökéletes, ha annak minden rétegének érdekei kellőleg megóvatnak!

Fájdalom! törvényeink ferdeségei éppen abban észlelhetők, hogy míg az államszervezet egyik rétegét talán még tul az elégen is dédelgeti; az alatt a többi érdekével mitsem gondol, lenne bár az, ezeknek létérdeke!

Ezen állításunk mellett bizonyít azon körülmény, melyszerint míg a hivatalos viselő államtalagok javára 10 ezer forint tőke 6% jövedelmét biztosítja; addig a földmivelő, iparos és kereskedő államtalagoktól megengedi, hogy az utolsó fillér is elvétezzék a hitelezők által; s így nem csak hogy semmi jövedelmet nem biztosít a saját és családjaik további megélhetésére; desőt elvétetni engedi a szerzhethet legesekélyebb alapját is. Szóval az állam ezen tagjai, ha egyszer anynyira eladósodtak, hogy tartozási állapotuk meghaladja a követelési állapotot, nincs rá eset,

nemesebb nyilatkozat is volt csatolva, amelyben Velényi egész benső világát tárta föl előttem. Megvallotta, hogy szeret lelke és szive összes melegével. Nem akart érzelmének nevet adni. De bizalmam többé nem engedte, hogy hallgasson. Vallomását szivembe zártam, csak Lóri néni előtt és előttem édes apa fődöttem azt föl.

Velényi a Pálnayhoz intézett válaszában, nemmel felelt. Mi előtt azonban elküldtem volna, Károly fivérémmel is közöltem. Ő határozottan ellentmondott s nem engedte meg, hogy elküldjem. Gondoljuk meg még jobban Pólim. Mondá fivérem. Én mitsem gyanitva, engedtem kérésének.

Ami ezután történt édes apa, ez igen szomorú és leverő volt ugy rám, mint Velényire nézve.

Csakhamar tudomásomra jutott, hogy Károly fivérem engem valósággal eladott Pálnaynak, akitől már pár ezer forintot csalt ki kölcsönképen. Egy napon, midőn épen Velényiről beszélgettem nagynémemmel, kijelentette, hogy Velényit feledjük el. Ő nem hozzánk való. Különben is Velényi aligha fogja többé átlépni küszöbünket. Ő ettől eltiltotta. Hiába volt minden ellenvetés részemről. Fivérem nem engedett. Ő határozott ez ügyben. Velényi, mint fivérem állította, megnyugodott a történetekben. Tehát róla szó sem lehet. Pálnay nem sokára eljő; akarja, hogy szívesen lássam. E perczől fogva Pálnayt gyűlölni kezdtem. Ő csakugyan eljött hozzánk többször. Én mindig hidegen fogadtam Pál-

nagy. Ugy láttam, hogy hideg magamtartása épen nem bántotta. Mindig csak Károly fivérémmel tanácskozott. Én meg akartam győződni a dolog állásáról; ezért nagynémem bulegyezésével irtam Velényinek, hogy látogasson meg. Levelemre azt válaszolta, hogy ő többé nem jöhet hozzánk; mert szavát adta Károly fivérének. Irtam még egyszer, amire azután csakugyan eljött; de László fivéremhez szállott, akivel még mindig jó lábon állott.

Mondanom sem kell, hogy e találkozás nagyon feszült volt. Kezdetben mitsem akart szólni Károlynak adott szaváról. Mig végre kijelenté, hogy csak azon esetben gondol komolyan rám és holdog-sákuunkra, ha anyja örökségi perét megnyeri; amikor önszemrehányás nélkül kötheti sorsát enyémmhez. Én és nagynémem megnyugodtunk, hogy bevárjuk a per lefolyását. Pálnayról mitsem akarunk tudni, és hogy én soha nem leszek másé, ha Velényi is ugy akarja. Tehát soha? Soha! Ezzel váltunk el egymástól.

Károly fivérem mindennap sürgette az ösz-szekelest Pálnayval. Én folyvást ellentmondottam. Végre kifogyott türelméből és kijelenté előttem becsülete szavára és anyám emlékére, hogy ha még továbbra is ellenzem e házasságot, amelyhez az ő becsülete van forrva; fölkeresi Velényit és megverekszik vele. Vagy ő, vagy Velényi megszűnik élni; de az így tovább már nem mehet.

Károly fivérem ez aljas nyilatkozata döntő befolyással volt elhatározásomra. Inkább bárkihez,

hogy többé a szerzési képességet megszerezhessék; mert, ha csak 50—100 frttal maradtak is tartozásban, kérelhetlen hitelezőik, de különösen ezeknek még kérelhetlenebb ügyvédjeik: mihelyt párforintot szerezhetnek, a folytatólagos végrehajtásokkal zaklatják, amelyeknek költségei az újabb szerzemény értékét, nagyon természetesen fölemésztvén, az újabb zaklatás a végtelenségig foly.

Törvényeink ezen ferdeségeiből származik azután azon minden lépten, nyomon észlelhető sajnos körülmény is, hogy amely polgártársunk egyszer elszegényedett: az többé lábra állani képtelen. Ez az oka annak is, hogy napjainkban oly sok a hivatalhajhász; mert e téren legalább a mindennapi megélhetés biztosítva van; míg ellenben, ha egyszer elszegényedett, mint földmivelő, iparos és kereskedő: akkor nemesak hogy vagyonszerzésre többé kilátása nem lehet; de ki van téve azon eshetőségnek is, hogy nagy ügygel-bajjal öszszekuporgatott és saját s családja életének fenntartására föltétlenül szükséges élelmi czikkeket is elvétetik tőle a kérelhetlen hitelezők.

Ha gondoskodott törvényhozásunk a hivatalnokok megélhetési módjáról elszegényedésük esetére, ami igen helyes és czélszerű: kötelessége gondoskodni, a többi állampolgárok érdekeiről is épen ugy!

Mondja ki a törvényhozó testület, hogy „minden állampolgárnak bizonyos mennyiségű tőke-vagyona sérthetetlen és az foglalás tárgyát nem képezheti.” A mennyiséget ugy hiszszük az szerint kellene megállapítani, akinek milyen a polgári állása. Nevezetesen, egy iparos 500 frt. tőkével képes lenne a családja fentartására szükségeseket megszerezni; hasonlólag egy földmivelő 10 hold földnek, (amely 1000 frt. tőkének felel meg) jövedelméből családostól együtt megélhet; ugyszintén a kereskedő 1000 frt alap-vagyon mellett, képes lenne családját és magát fenntartani; sőt ugy egyik, mint másik, ily körülmények között, kellő igyekezet mellett, szerezni is tudna s esetleges adósságait is törleszthetné.

Mig ellenben a mostani törvényeink szerint megfosztatván mindenétől; megfosztatik egyszersmind a további szerzési képességtől is, és a legtöbb a társadalom terhévé válik. Ez az oka, hogy szegény-, és kórházaink folytonosan tömvevannak.

Ez eszme mellett, valamint ellene is igen sok indokot lehet fölhozni. Éppen ez okból jelenleg csupán az eszme előadására szoritkozunk; fenntartván magunknak ennek védelmét. Egész tisztelettel felhívjuk azért rá a haza polgárságának, de különösen a törvényhozó testület és az ügyvédi kar becses figyelmét. A köldus nemzetet, aki felett uralkodni nem dicsőség, igen könnyen rabbá is lehet tenni!*)

M. J.

*) Ajánljuk e figyelemre méltó cikket az illető jogtudósok figyelmébe.

CSEVEGÉSEK.

Unokaöcs: Kedves nagybátyám! Ugy hallom, hogy végrendeletet tettél. Vajjon voltál szives rólam is megemlékezni?

Nagybácsi: Oh igen édes öcsém. Miután úgy látom, hogy vagyondóddal nem sokára tisztában leszel: 1000 markot hagytam neked, amely halálod napján lesz kézbesítendő, hogy legyen miből tisztességesen eltemettetned magadat.

* * *

— Mi bajod édes kis leányom? Miért sírsz? — Kérdé a mama iskolából haza érkezett leányát.

— Hogy ne sírnék. Büntetésből öt miatyánkot kellene leírnom, pedig én csak egyet tudok. — Felelt a kis leány.

* * *

Bíró: Csirke János 2 napi fogságra, vagy 10 forint bírságra ítéltetett. Mire határozza el magát a vádlott?

Vádlott: Adja ide hát azt a 10 forintot. — Szólt kevés gondolkodás után a vádlott. — Már csak nem bánom.

* * *

— Nem jönél velem egy pohár snapszot inni?

— Nem megyek barátom!

— Miért?

— Először azért, mert nem iszom pálinkát; másodszer azért, mert anyám halálának ma van évnapja; harmadszor azért, mert különben is sokat ittam már ma.

HIRMONDÓ.

Lapunk eddigi kiadója **Hibján Ferencz** a kiadóságtól visszalépve, a „Szabolcsi Hírlap“ kiadását folyó 1880-adi év januárhó 1-től fogva **Lehnert Antal** helybeli jőnevű és a megyében is általános ismertt könyvkereskedő vette át. E személyesre természetéből önként következik, hogy mindazon kötelezettségek és felelősség terhe, amelyet eddig **Hibján Ferencz** volt szives magára vállalni, a jelzett időponttól, úgy a n. é. **előfizetőkönzéség**, mint a **nyomda** irányában, egyedül **Lehnert Antal** új kiadó vállaira nehezedik. Midőn ezt részint a volt kiadó, részint a n. é. előfizető-közönség megnyugtattasaul és biztosításaul, köztudomásra juttatjuk: egyszersmind a volt kiadó urnak, a kezdet nehezségeinek leküzdése körül kifejtett buzgalmaért, szives köszönetet szavazunk.

(l) **Lapunk azon vidéki megtartóit, akik lapunk viszatartásával, rendes előfizetőink sorába léptek, tisztelettel kérjük: sziveskedjenek az első három hóra (nov—jan.) járuló 1 frt. előfizetési díjt megelőző beküldeni, hogy kötelezettségeinknek mi is eleget tehesünk. Azokat pedig, akiket még eddig nem lehetett szerencsél: lapunknak megnyerni, hazafiai kézzorítással kérjük: január 1-től lapunkat megrendelni.**

(n) **Rendkívüli megyebizottsági gyűlés** fog tartatni e folyó januárhó 14-edikén délelőtt 10 órakor, az e célra szolgáló helyiségben. E gyű-

de Pálnayhoz soha sem — megyek nőül. Ugy is lett. Velényinek el kellett utaznia vidékünkéről meszsze, több időre; mint később kiderült: örökre.

Ekkor jöttél te édesem vidékünkre. Meglátással és megszeretted. Én pedig meghallgattalak, hogy boldog legyek oldadad mellett.

Velényi feledve lett. Te alig hallottál róla valamit. Ő úgy látszott nem akart velem többé találkozni. Miért tette ezt most? Nem tudom.

Ime kedves apa ez a Velényi és az én történetem. Tehát még most is kételkedel bennem?

Soha! édes Pólikám! soha!

Alig mondá ki Baláry az utolsó sóhát, a nőcseléd a »Fővárosi lapok«-at nyújtja át urnójának.

Mintha a sors is úgy akarta volna. Amint beletekint Baláryné a hozott lapba, kiesik az kezéből. Baláry hirtelen fölveszi. Mi bajod édesem?! talán rosszszul vagy?

Olvasd csak kérlek, mintha Velényi nevét láttam volna.

Baláry csakugyan rátalált Velényi nevére. Olvasni kezdi s egyszerre felsóhajt: Szegény Velényi! Most már értem, miért kerestél föl és hogy miért kívánt veled találkozni? Megörült szegény!

Bedrogparti

lés a megyei árvapénzek elhelyezése fölött, az 1877 évi XX. t. cz. 291. §-a értelmében, névszerinti szavazás útján fog határozni. Fontos kérdés a megyei árvák és özvegyek érdekében. Kell, hogy eme gyűlés minél népesebb legyen. Foglalja el és állja meg a megye közönsége legalább azokat a részeket, amelyeket még az idő és hatalom nem foglalt el.

* * * **A belügyminiszter értesíté** Szabolcs megye közönségét, hogy Dombbrád község fölvetett azon községek közé, amelyek az állam által, vetőmaggal ellátandók lesznek. Helyes és méltánylandó intézkedés.

(y) **A közigazgatási rendszer** gyökerén rágódó phloxéra kiirtása s egy újabb, czélszerűbb rendszer javaslatba hozatala végett, a november 26-odiki megyei közgyűlés kebeléből kiküldött bizottság, folyó 1880-adi év januárhó 14-edikén délután, mint halljuk, özszezőg ülni tanácsokozás végett. Ez lesz első tanácsokozása a t. bizottságnak.

(y) **A megyei közigazgatási hiányok** kipuhathatása tekintetéből, a megye alispánja utasította a közigazgatási ügyek egyes ágainak élén álló főtisztviselőket, hogy e vonatkozatu tapasztalataikat, hozzá mielőbb terjeszszék be.

(K.) **A nyiregyháza-mátészalkai vasút** bizottsági, folyó januárhó 10-edikén fogják megtartani alakuló-gyűléseiket.

(=) **A nyiregyházai kir. törvényszékhez** a mult 1879 edik év folyama alatt beadatott özszesen 41,667 ügydarab. Ebből polgári ügy: 16,070, büntényítő: 7183, telekönyvi: 18,414.

* * * **Mendek-testvérek** kávéházi helyiségében, jövő szombattól, azaz folyó évi januárhó 10-edikétől kezdve minden szombaton „**thea-estélyek**“ fognak tartatni, Benczi Gyula zenekarának közreműködése mellett. Az éltetően hevítő illatos thea kellemes ízének s a lélekre és szivre oly emelőleg ható zene hangjainak élvezésében gyönyört és kedvtőlést találó egyéneket, előre is figyelmeztetjük ez **élvadás estélyekre**. Különbben annak idejében falragaszok fogják az estélyek megtartását jelezni.

(m) **Vadászjeggy** Szabolcs megyében 1879-ben özszesen 100, mond: *egyszáz darab* kelt el. E bizony nem valami nagy szám.

(S) **A vadászegyekről** eszünkbe jut a vadak féktelen és megdöbentően terjes garázdalkodásuk. Alig van község a hazában, ahol már vagy állat, vagy emberélet áldozatul ne esett volna a feyvertartást gátló törvénynek. Ha már a kormány egyáltalában nem akarja eme szerencsétlen törvényt eltörölni; legalább ily veszélyes időben függesztené fel azt. Valóban enynyi figyelmet és gondot, megérdemelne a szegény nép!

(M—y) **A helybeli „Bajuszkör“** a karácsonyi ünnepek alkalmából, azon 5 forinttal együtt, amelyet f. t. *Verzár István* esperes-plebános ur kegyes volt a „*körhöz*“ beküldeni, 50 forintot osztott ki a város szegényei közt. Fogadja a t. „*kör*“ s a derék plebános ur, az illető szegények nevében is, meleg köszönetünk eme nemes cselekményeért.

(l) **Statistikai adat** a megyei ügydarabok számáról. A mult 1879-edik évben közigazgatási bizottsági szám volt 1105, közigazgatási 8455, árvaügyi 5922.

(k) **A szabolcs megyei legtöbb adófizetők** közt, legtöbbet fizet gr. Degenfeld Imre Baktában, legkevesebbet Mandel Abrahám Nyir-Bátorban. Első 11,338 frt. 25 1/2 krt, utóbbi 309 frt. 88 1/2 krt fizet.

(B.H.) **A tiszavidéki vasút** bevételei voltak 1879-ben: személy- és podgyász-szállítmányokért 1,413,401 frt. gyors-és teherárúkért 4,139,665 frt. özszesen: 5,553,066 frt.

(ö) **A nyiregyházai t. ügyvédi kar** s a *megyei és városi hatóságok* becses figyelmét, egy több oldalulag képzett, jogot is végzett s jelenleg igen szigoru anyagi körülmények közt élő munkaképes egyénre vagyunk bátrak fölívni. Az illető nics ugyan egészen foglalkozás, tehát kereset nélkül; de ez oly csekély, hogy alig képes a legnélkülözhetlenebb szükségletek fedezésére is. Oly időket élünk, amikor még a munka maga is áldás, bármilyen szerényen díjaztassék is az. Az illető munkát kérő egyén itt Nyiregyházán általános ismeretes; aki városunk társadalmi mozgalmainak jelentékeny tényezője s a köztügyeknek és művelődésnek munkás előmozdítója. Nem kér segélyt, mert még mindig munkaképes, csak munkát. Ajánljuk őt a nyiregyházai ügyvédi kar t. tagjainak s a megyei és városi hatóságok szives figyelmébe. Bővebb fölvilágosítással szerkesztőségünk szolgál.

+ **Több vidéki és fővárosi hírlapból** olvassuk, hogy Alsó-Remetén (Bereg megyében) 3 rémületet keltő haláleset fordult elő, amelyben már is sokan a »fekete halálra« akarnak ismerni. Azt is írják a lapok, hogy a kellő orvosi vizsgálat megtétele végett, az illető szolgabíró már intézkedett is; de az eredmény még nem tudatik. Részünkről nagyon csudálkozunk, hogy akadnak lapok, amelyek oly könnyelműen bánnak el az ily kősa és alaptalan hírekkel. Előbb be kell várni a vizsálat eredményét,

és csak azután bocsátani világgá az ily rémulétes híreket.

× **Az írói, illetőleg a szerzői tulajdonjogról** szóló törvényjavaslat tárgyalására, az igazságügy-miniszter elnöklete alatt, vegyes enquette fogtalan már e héten özszeülni. Az enquette-ba, az igazság-, közoktatás- és belügyminiszteriumok képviselőin kívül, több fővárosi tudományos társulati tag, néhány bíró és ügyvéd is megfognak hivatni. Ideje is már, hogy e kérdés valahára tisztáztassék.

= **Megfordult a világ sarka.** Csudák fognak történni! Mondja a szentírás. Ugy van. Avagy, kell-e annál nagyobb csuda, hogy míg nálunk és Közép-Európában a hideg folytonosan 10—20 r. fok között ingadozik; addig Oroszországban a hévmérő 15. Svédországban 10 fok meleget mutat. Leginkább érzik a mai hideget Olaszországban, ahol más rendesebb időjárásban a tél legfeljebb néhány deres napra szoritkozott, s ahol csak a nagy uraknál láthatni kályhát, most folyton 5—7 fok hideg van. Velenceben a lagunák befagytak. A nápolyi és római narancs-, citrom- és babérfák a hidegtől leégetve megsemmisítve vannak. Bizony, bizony még ma is történnék csudák.

(D E.) **Hány ügyvéd van Magyarországon?** A „Jogász naptár“ kimutatása szerint, 1879-ben ügyveink létszáma 4625, míg 1876-ban csak 4371 volt. Legtöbb ügyvéd természetesen Budapesten van, ahol 319,530 lakóra 685 ügyvéd jut, 1876-hoz 27 szaporodással. Utána jó Nagyvárad, amelynek 28,698 lakosának untig elég a följegyzet 83 ügyvéd; itt azonban 1876-ban 3 ügyvéddel több volt. A harmadik helyet Arad foglalja el, amelynek 32,726 lakója közt 76 ügyvéd van. Majd Pozsony következik 46,040 lakója közt 73 ügyvéddel. Debreczenben 74, Kassán 71. Pécsen 63, Kolozsváron 54 ügyvéd van. Kaposvár 6649 lakója közt 38 ügyvéd.

(sz.) **Lapunk „Csevegések“** című rovatának élénkítése tekintetéből, fölívjuk e nemes megye és város minden szépért és nemesért lelkesülő hölgyeit és ifjait: sziveskedjenek akár özszezőg, akár özszezőg nélküli egész vagy csonkaértelmű mondatokat, avagy egyes szavakat hertenként hozzánk beküldeni. A beküldött kéziratokból azután mi, a kéziratisme s a lélektan alapján, következtetést vonunk a beküldő, illetőleg az író jellemére, szokására, gondolatvilágára, társadalmi állására s egyéni tulajdonaira. Igen természetes, hogy minél szellemdusabbak lesznek a beküldendő kéziratok: a jellemezések, vagyis az azokra adandó feleletek is annál élvezetesebbek és mulattatóbbak lesznek. A talányoknál mindenesetre érdekesebb szellemi érülközésekkel válhatnak.

Nyilvános köszönet.

(St.) Az 1879 dec. hó 27 én tartott jubilaris társas-estély alkalmával az alább következő szives felülfizetések történtek. Özv: Hudák Andrásné 1 ft 20 kr, Jánószky János 1 ft 20 kr, Löffler Sámuel, Lipták Dániel, Kerekes Lajos, 80 krajczárjával, Vad Lajos, Eördög Károly, Lenhardt Sámuel, Rotaridesz György, Feszt László 60 krjával, Hricz Andrásné, Gyurcsány Ferencz, Fekete István, Homolay Gyula, Jánószky László, Dankó István, özv: Hankószky Jánosné, Veinberger Bernátné, 20 krjával, N. N. 30 kr. Özszesen 9 f 70 kr. Fogadják a t. felülfizetők a rendezőség hálás köszönetét.

* * *

(St.) **Az ötödik jubilaris társas-estély** 1880. jan. 10 én fog megtartatni a szokott helyiségben, amelyre a t. közönség ezenennel tiszteletel meghívatik. Belépti díj személenként 40 kr. Felülfizetések köszönettel fogadtatnak és hírlapilag nyugtáztatnak. Kezdeté 8 órakor.

A rendezőség.

ORSZÁGOS DOLGOK.

(D.E.) **Az első magyar általános biztosító társaság** az árviz által károsultak felsegélyezésére egyelőre egyezer frtot utalványozott, amely özszege a belügyminiszteriumhoz küldetik. Nem különben a fővárosi hajléktalanok menhelye s a köz fűtött helyiségek javára 500 frtot juttat.

(B.p.) **Az igazságügyminiszter** a pénzügy-miniszterrel egyetértőleg, két rendeletet bocsátott ki. Az egyik azon járásbíróknak szól, amelyeknek területén a mezői rendőri és becslétsértési pörök polgári ügy-uton folynak, a másik pedig a kisebb polgári peres ügyekben bíraskodással felruházott szolgabírák és békebírákhoz van intézve. A bíróságokhoz intézett rendelet, a pénzbírók behajtására nézve, jövőre is irányadóul állapítja meg az 1874. évi 19,241 számú rendeletben foglalt elveket azon módosítással; hogy a végrehajtás nemcsak az illető pénzügyigazgatóság mellett alkalmazott ügyésznek, hanem a kincstár minden más illetékes képviselőjének kérelmére is elrendelendő. A szolgabírák

és békebírákhoz intézett körrendeletében az igazságminiszter azon pénzbírságok behajtása és nyilvántartása körül követendő eljárásra nézve, amelyek a községi bíráskodást meghaladó kisebb polgári peres ügyekben illetékes bíróság által szabhatnak ugyan ki, de amelyek egészen vagy részben a kincstárt illetik, — elrendelte, hogy a kérdéses pénzbírságok behajtása nem hivatalból, hanem vagy a kincstár bármely illetékes képviselőjének vagy a bírság egy részére jogosított félnek kérelmére eszközölendő.

(Bp.) **Az 1880-adi ujonczállítás tárgyában** a honvédelmi miniszter körrendeletet intézett az összes törvényhatóságokhoz. A körrendeletben, amely a hivatalos lap mai számában jelent meg, a miniszter az összeírásokra, a sorozások alakítására, az összeírásai lajstromokra, a sorshuzásra st. vonatkozólag ad utasításokat.

(B.p) **A Szeged újraépítésére vonatkozó kérdéseket**, a miniszteri tanács amult héten tárgyalta. A tanácskozásban *Tisza Lajos* kir. biztos ur is részt vett.

(B-t) **Az Oppenheim-czég fuchsinos hamis boráiból**, a miniszterium 657 akót rendelt megsemmisíttetni.

A NAGYVILÁGBÓL.

(Ubp.) **Oroszországból igen különböző hírek érkeznek.** Majd azt állítják, hogy a három császári szövetség ismét létrejövén, ez lesz hivatva a keleti ügyet végleg redbehozni, és az orosz-angol viszályt Ázsiában békés után kiegyenlíteni; majd meg azt írják, hogy a császár és kormánya nagyban készül a harcra.

(Bb.) **A legfontosabb hír** Oroszországból ma az: hogy Ausztria-Magyarország és Németország közösen lépéseket tettek volna Sz.-Pétervártól, az oroszországi lengyelek érdekében; ami az orosz udvarnál és kormánynál rendkívüli megütközést okozott volna. Ezen közös lépés célja volna a lengyelek sorsát emberiesebbé tenni. Az orosz kormány egyelőre hallani sem akar az Ausztria-Magyar és Németország által sürgetett kedvezményekről.

(bp) **A görög kormány** elveszi a holt kéz vagonát, mintegy 25 millió frankot; illetőleg a zárdák ingatlanait eladja s a világi papság fizetésének megjavítására fordítja.

(Es.) **A három császári szövetség** ismét megkötött. Vilmos, Sándor és Ferencz József ismét kezeikbe vették Európa sorsát.

(u.b.p.) **A spanyol királyra és nejére**, midőn a királyi palotából sétakocsizásra indultak, rálőttek. A merénylet nem sikerült.

KÖZGAZDASÁG.

A nyiregyháza-mátészalkai helyi érdekű vasut előnyei

A helyi érdekű vasutak előnyeit, a földművelő vidékek érdekének szempontjából, Laveleye, egyik szelleműs összeállításában következőkben határozza meg.

A helyi érdekű vasutak nagyobb személyforgalmat idézven elő: a művelődést nagymérvben elősegítik haladásában.

A gabonaszállítást igen természetesen olcsóvá teszi; tehát az áremelkedést elősegéli.

A földbérlet vasutak közelében értékesebb lévén, a föld értékét határozottan emeli.

A helyi érdekű vasutak továbbá előidéznek az ipart és a gyarmati árucikknek olcsóbb szállítása által, az áruk leszállítását.

Sok vidéken, ahol például tüzelő anyag nincs, ipartelepeket létesít, a kőszén szállíthatása folytán. Uj ipartelepeket létesít, kivált a tömegesebb termelésű fajtákból.

A közlekedés biztonsága következtében, sok tehető ur ember falura megy lakni.

A földművelést, amenyiben a szállítás kevesebb, belterjesebbé teszi.

Végre a levél és sürgöny általi érintkezést az embereknek egymással, szóval a postaforgalmat könnyebbé és nagyobbá teszi; ami a közművelődésre szintén hathatós és előnyös befolyással van.

Ezen előnyök kétszeresen érezhetők nálunk, ahol közlekedési utaink oly nyomoruságos állapotban vannak, hogy sok gazda esős időben ki sem mehet falujából.

Átlátták az ily helyi érdekű vasutak szükségességét végre nálunk is. Bár azok létesítésének nagy akadályai voltak. Szabványaink drága építkezést követeltek; az érdekltség hozzájárulása nem volt bitosítva; a törvények miatt, a megyék és községek támogatása csaknem lehetetlen volt; fővonalaink érdekltsége hiányzott; sőt az új kereskedelmi törvény rendeletei, a rónaságok alakítását is nagyon megnehezítették. Az adó kérdése is nagy akadályokra talált.

E nehézségek hála égnek végre elhárítottak. Első volt, az *arad-völgyi vasut*, amely eme nehézségekkel szerencsésen megküzdött.

E siker az ország több vidékét is hasonló mozgalomra bátorította fel.

Igy jött létre a *nyiregyháza-mátészalkai* vasuti szárnyvonal is. Az utókor mindenbizonyal hálásan fogja megőrizni azon lelkes hazafiak nevét, akik e vasutat anynyi akadály dacára létrehozták.

Mult évi decemberhó 21-dikén Nyiregyházán tartotta meg a *létesítő-bizottság* szervezkedőgyűlését, gróf Károlyi Tibor önmagyméltóságának elnöklete alatt.

Először is a létesítő-bizottság ügyrendje allapított meg. Ezután a bizottság tisztviselői választottak meg. Gróf Dégenfeld Imre elnök, Károlyi Tibor és t. Nagy Lajos, alelnökök, utóbbi egyszersmind pénztárnok is; jegyző Mandel Pál. Végül egy központi bizottság és négy vidéki bizottság létesítettett. A központi bizottságba beválasztottak: Gróf Dégenfeld Imre, gr. Károlyi Tibor, Tokaji Nagy Lajos, Mandel Pál, Vidlicskay József, Zoltán János, dr. Bleyer Mór, Mandel Ede és br. Perényi Péter. A nyiregyházi vidéki bizottság elnökéül Krasznay Gábor, a Nagyállainak Gencsi Károly, a nyirbátorinak Siltz Ferencz, a mátészalkainak Ujfalussy Sándor választottak meg.

Reméljük, hogy a szép és nehéz kezdeményezést siker fogja követni. Adja a magyarok Istene!

Gy. E. K.

(M.) *(Állattenyésztési mozgalmak.)* A gazdaság ezen felettél elhanyagolt ágának emelése körül országsszerte élénk mozgalom keletkezik. A vas megyei gazdasági egyesület a jövő év tavaszán, a megye két külön vidékén berni és pinzgau nemes bikákat állít be. A nyitravölgyi gazdasági egyesület most hozott pinzgau bikákat. A szebeni gazdasági egyesület meglevő pinzgau törzsnáján felül, újabb kis törzsnájak létesítésén fáradozik. A pozsony megyei gazdasági egyesület, mely már eddig is bikaállomásokot tartott fenn, ujabban ez intézményt tágitani szándékozik. A kormánynak ide vágó intézkedési közöl megemlítjük, hogy ujabban Szörény megyébe 7 algaui bikát küldött, s a rettegi borjutelepet mintegy 50 bikaborjuval beállította.

(A.É) *Jéghordás.* Az eddigi nehézkes jégvermek helyett, mindinkább egyszerű szerkezetek jönnek általános alkalmazásba. Egy ily jégház, amely még a mostani idény alatt is felállítható, következő szerkezettel bir. A jégház egy deszkasátor, amelynek négyszeres egymástól 6 hüvelyk (16 cm.) távolságu deszkafala van. Az így előálló három közlől a belül eső hamuval, a külső fűrészparral töltenek meg, a középső üresen hagyatják. A deszkafedél szerkezete hasonlól. Az egész épület 2 láb (62 cm.) mélyre a földbe állítandó. A talap téglával burkolt, és egyfelé eséssel bir. A legmélyebb helyen egy légmentesen elhelyezett cső egy vizes kádba vezet úgy, hogy a levegő ez uton sem fér a házba. Az ily sátorban a jég egy év alatt alig pár cmnyit apad.

ÜZLET.

A terménycarnoknál bejegyzett árak:

Nyiregyháza, január 3. Rozs: métermázsánként 9.30 9.50 kr. 72, 73. kilogramm. 9 frt. 60. 10 - - kr. Buza: m. m. 11 frt 50, 12 frt. 00 kr. 77 78. kilogramm 12 frt 50 kr. 13 frt. 00 77. kilogramm 00—00, 00. Arpa: m. m. 6 frt. 75. 7 frt. 7 frt. 10 kr. 0 frt — kr. Zab: 44—45 kilogrammos, 7.25 7 frt. 60 kr. 0 frt. és 0.00 frt. Tengeri uj: m. m. 7 frt. 7.10 — és 7 frt 15 kr. Köles: m. m. 7 frt. 60 7.80 — — és — Paszuly (tisza fehér) méter mázsa 10 frt. 10 frt. 50 — — és — Mák: m. m. 24—25 ft. Szesz: nagyobb menyenyiségben 37.—, kisebb menyenyiségben 36.—.

A szerkesztő levél-szekrénye.

M. M. kisasszonynak helyben. Örömmel sorozzuk be kedvességét lapunk rendes munkatársai közzé. A beküldött elbeszélés alapszemje igen szép, iránya pedig, különösen a mai viszonyok közt, rendkívül nemes. Belsőbb újvívi ajándékot nem kaphattunk volna ennél. Most már még jobban bizunk vállalatunk sikerében. Amely vállalatot oly kedves kezek munkássága és oly emelkedett lélek szellemi termékei támogatnak, annak élnie kell!

Felelős szerkesztő: **Kmethy István.**
Kiadó: **Léhnert Antal.**

HIRDETÉSEK.

Árverési hirdetés.

Zemplén megyébe kebelezett Bodrog-Keresztúr városában, a közbirtokosság tulajdonát képező, az előbbi években 2506 frt. évi bérösszeg mellett haszonbérben volt, de egy év óta *házilag* kezelt regále-jövedelem, értve az italmérés jogot, 1880-ik év april 1-től 6 évre ujra bérbe adatik. A bérlet tárgyát a közbirtokosság zárt írásbeli ajánlatok mellett (affert) adja bérbe. Az ajánlatok 1880-ik év február 10-ig bezárolag alolirthoz, mint a közbirtokosság e részbeni megbízottjához adandók, vagy postán küldendők be, az ajánlandó évi bér 10%-nak be-melléklésével, Bodrog-Keresztúrba, ahol február 12-én fognak a tisztartói lakban nyilvánosan felbonttatni. Ugyanott a feltételék is akár mikor megtekinthetők.

17. 3—3

Freyler József

tisztartó.

(Utánnyomás nem díjazatik).

Kis-hirdető.

Ajánljuk e rovatot olcsóságánál fogva, az illető közönség szives figyelmébe. Egy-egy hirdetés tiz sornál nem lehet több. Egy hasábos garmondsor ára csak 5 kr. Bélyegdíjt a hirdetőfél nem fizet.

Lakváltoztatás.

Lakásomat újévkor a nagy-kállai utcában lévő 1021 sz. Textoris féle házba tettem át, tisztelettel *Pápes Ödön* gyakorló orvos.

Egy fiatal ember,

aki a reáliskola 4 osztályát elvégezte s két év óta folyton jegyzői irodában mint segéd dolgozott; valamely vidéki jegyzői irodában mint segéd, vagy pedig valamely ügyvédi irodában a városon, avagy épen vidéken mint irnok alkalmazást keres. Bővebb tudósítást e lap szerkesztője nyujt.

Egy 16 éves csinos, kellemes és megnyerő külsejű, körülbelül 2000 forint hozománynyal rendelkező leány, házasságra kíván lépni egy 24—30 éves kora 600—800 forint rendes évi javadalmat élvező hivatalnokkal. Levelek „Hozzá” czim alatt a „Szabolcsi Hirlap” szerkesztőjének adandó át kézbesítés végett.

Egy jelenleg is irodában foglalkozó fiatal ember ajánlkozik másolási munkálatokra a legjutányosabb díjazás mellett. Írása tiszta, szép és olvasható. Tudakozódní lehet e lap szerkesztőjénél.